

Pierre et Anne-Claire Dufaux
Projectleider
Pedagogische projectleider
Port-au-Prince – Haïti

Fidesco Frankrijk – 91 bd Auguste Blanqui
75013 Paris - France
Tél.: +33 (0)1 58 10 74 80
e-mail : contact@fidesco.fr
www.fidesco.fr

Fidesco België – 93 av Val St Georges
5000 Namur – België
Tel (Fr) : +32 (0)496 91 11 85
Tel (NL) : +32 (0)493 02 13 33
e-mail : contact@fidescobelgium.be
www.fidesco-international.org

Adres :
Familie Dufaux
aux bons soins des Sœurs de Cluny
139, av. John Brown – BP 1303
Port-au-Prince
HAÏTI (Grandes Antilles)

E-Mail : anneclairedufaux@yahoo.fr
dufaux_pierre@yahoo.com

Datum : September 2017

Missieverslag n°4

Beste peters en meters,

1 september vieren we de verjaardag van onze aankomst in Haïti ... **reeds 1 jaar!**

Het vertrek van 2 families, Colas en Paulhiac, na 2 jaar missie heeft ons tot “anciens” gepromoveerd en we bereiden ons voor om de vervanging te ontvangen : 2 nieuwe families!

Het is dus een tijd van evaluatie, met de blik achterom op dit voorbije jaar, met zijn hoogtes, zijn laagtes, zijn ontdekkingen, zijn momenten van twijfel en zijn momenten van vreugde!

Het is ook de tijd om ons te realiseren dat hier ons nog slechts één jaar rest ... een jaar om onze harten en blik te veranderen, een jaar van geduld om de frustraties en ergernissen, te wijten aan culturele verschillen, te verdragen ; een jaar om te leren zoals de Haïtianen : de tijd nemen om te leven, om tevreden te zijn met het minimum, om niet te klagen ...

We hebben nu mijlpalen, gewoontes die ons helpen om dit nieuwe jaar anders aan te vatten : we zijn niet meer in het stadium van de ontdekking. We hebben nog steeds uw gedachten en gebed nodig opdat ons zelfvertrouwen niet in de weg staat van de nederigheid voor onze missie, en dat we hier zijn om in dienst te staan van degenen die we ontmoeten.

Dank u, beste peters en meters, voor uw steun!

Tèt chaje... (Tête chargée... het creools is niet moeilijk ; -)

Welk nieuws onder de zon? (en zon ... is er ! Pfff!)

Tijdens ons laatste rapport in juni, wilden we de zomervakantie met een tropische kruissnelheid starten : geen school, elk een missieproject minder... Gemakkelijk!

Maar zie ... we konden plots onze strikte uurregeling loslaten en in plaats van een vakantieritme aan te nemen – vakantietemperaturen hadden we zeker – hebben we ons Europees werkritme hervat. We hebben langere werkdagen gedaan – geen huiswerk meer en de vrijgekomen tijd besteed aan onze tweede missie... Tèt chaje...

Met als gevolg, na een maand, was het thuis revolutie : de kinderen, die gewoon waren dat Anne-Claire de hele zomer thuis was, waren verloren zonder hun moeder! We kwamen elke avond ongerust thuis, ons afvragend of de kinderen nog heelhuids waren!

En deze vakantie organiseren leek op een aflevering van Mission Impossible : er waren obstakels bij elk plan dat we maakten...

Maar de voorzienigheid liet ons niet in de steek! Op het laatste nippertje hebben Amerikaanse collega's van Anne-Claire een vakantieverblijf en een auto voor ons gevonden... We konden het Noorden van het land gaan ontdekken! Het was de gelegenheid om ons te verdiepen in een stuk geschiedenis van Haïti, vermits Koning Christophe in het Noorden zijn rijk gesticht heeft.

De kinderen hebben genoten van het Bezoek aan de ruïnes van het Paleis Sans Souci en van de Citadelle La Ferrière.

We hebben ook genoten van de deugd-
doende prachtige landschappen.
Elisabeth heeft ons verrast met haar kennis
van Aardrijkskunde en Geschiedenis : ze
heeft ons echt geleid bezoek van Haïti
bezorgd.

*Meisje dat hout draagt in de Mornes
van Marmelade.*

Rivier in het Centraal Plateau.

Na twee weken rondtrekken, zijn we naar Port-au-Prince teruggekeerd, tevreden om onze thuis terug te vinden.

Daarna, na Anne-Claire's 40ste verjaardag gevierd te hebben (tèt chaje), hebben we in volle vaart het werk hernomen! Maar laten we van dichtbij onze missies bekijken!

De missie van anne-claire

1- Het Externaat de Voorzienigheid

Het schooljaar is zonder problemen afgesloten, maar Zuster Edwige heeft ons aangekondigd dat ze voor het nieuwe schooljaar benoemd is in de school van Gonaïves. Andere verandering, het externaat opent dit jaar een 1ste middelbaar, wat een nieuwe organisatie met zich meebrengt, de aanwerving van veel nieuwe leerkrachten en op termijn nood aan een extra gebouw. Werk voor Pierre ☺ ?

Verandering brengt verandering met zich mee : ik krijg promotie en wordt lerares in het lyceum, met als taak Mondelinge Uitdrukking voor de leerlingen van het 1ste middelbaar. Sinds de maand juli probeer ik te achterhalen wat deze taak behelst... We zijn september en ik ben er net in geslaagd om het gedetailleerd programma Frans te bemachtigen ... we gaan verder in overgave!

Parallel geef ik voorts catechese aan de leerlingen van het 7de leerjaar en pedagogische verantwoordelijkheid in de 3de cyclus (college) met mijn collega, Mevr. Fabienne. Sedert het vertrek van de secretaresse in juni, ben ik ook aangesteld om haar vervangster te helpen op het gebied van informatica (wie had dit gedacht ;-)!

Een gevuld jaar in perspectief!

2- Eduquat : **EDUQUAT**
EDUCATION DE QUALITÉ POUR TOUS = Kwaliteitsvorming voor iedereen.

Omdat het schooljaar ten einde was heb ik mij meer kunnen toeleggen op mijn 2de missie, tot groot protest van de kinderen, zoals gemeld... Maar wat een boeiend avontuur!

Kleine opfrissing van het project Eduquat : initieel is het objectief het integreren van de tablets in de klassen van het lager onderwijs, ter ondersteuning van de lessen Wiskunde en Frans.

Maar alles is vlug gegaan, té vlug ... de scholen hebben geïnvesteerd in mobiele computerklassen (wagentjes met 50 tablets), zelfs vooraleer de modules ontworpen waren, en vooraleer de leerkrachten deze konden integreren in hun klas...

Een jaar geleden is het CPP (Comité Pédagogique Permanent) begonnen met het ontwerp van oefeningen : mijn eerste werk voor Eduquat was deze af te werken. Toen hebben wij ons gerealiseerd dat, vooraleer de modules samen te stellen, het belangrijk is om de leerkrachten vertrouwd te maken met deze nieuwe technologie. Ik heb dus het ontwerpen onderbroken om een vorming voor te bereiden en bestaande programma's te bestuderen, welke bruikbaar zijn in afwachting van de nieuwe modules. Een eerste vormingssessie van 30 u had plaats in februari-maart, terwijl Anouk programmeurs zocht die de Eduquat-applicatie konden realiseren.

In de lente is alles in stroomversnelling gegaan : Anouk heeft contact opgenomen met een Amerikaanse firma – A Connected Planet (ACP) – deze heeft reeds een project computerintegratie op school gerealiseerd in Haïti. Een zeer interessant project, want gelegen in het hart van het Centraal Plateau, een streek die quasi verstoken is van elektriciteit... Maar ACP heeft alles voorzien : van zonnepanelen tot de vorming van techniekers en leerkrachten!

Greg Hearne en Benjamin Boggess zijn dus voor dit project onze medewerkers geworden en ik heb een deel van de zomer doorgebracht met het ontdekken van de wereld van het programmeren! (Velen onder u zullen glimlachen ... mijn kennis van informatica heeft meer weg van stamelen dan van enige technische vaardigheid!!) Ons werk bestond erin om elke oefening, door het CPP voorbereid, te beschrijven : zich verbeelden wat men op de tablet wil zien verschijnen...

Tekst/opdracht	Tekening	Interactie
Plaats de bal rechts van het kind	Een bal en een kind	Klik en versleep het voorwerp
Plaats de mango links van het kind	Een mango en een kind	Klik en versleep het voorwerp
Klik op de driehoek	een driehoek omlijst	Klik op het gevraagde voorwerp.

Van dit ... naar dit!

Het lijkt eenvoudig, maar elk detail moet gedacht, ontleed, getoetst worden : op welke manier gaat het kind zich realiseren of de juiste oplossing gegeven is of dat hij zich vergist heeft? Heeft hij recht op een tweede fout? Voorziet men een toets om naar de volgende pagina te gaan, of is het automatisch?...

Zoveel vragen die uren werk vergen, de middenweg zoeken tussen de pedagogische eisen en de beperkingen van het programmeren.

We hebben de beeldvorming van het eerste trimester van de eerste 3 leerjaren voorbereid, dit komt overeen met een 60-tal modules. Het is maar de top van de ijsberg, maar aan alles is een begin!

De beschrijvingen zijn momenteel in programmatie en jullie zien hierboven een oefening van het 1ste leerjaar.

De eerste modules zouden begin oktober in de klassen moeten toekomen en hun introductie zal voorafgegaan worden door een vorming in 2 stappen : een technische vorming van ACP en een meer pedagogische vorming door Eduquat ... t.t.z. door mij! Ik verdiep mij dus, bijgestaan door een Volontaire Mennaisien Pierre Jean Bar ; in "Montessori", "Stanislas Dehaene" en alles wat kan bijdragen om de leerkrachten een andere kijk op de leerlingen te geven. Het doel is dat de tablet het middel mag zijn om een andere manier van lesgeven in te voeren en een andere houding van de leerkracht tegenover de kinderen ... vervolg in december!

De Missie van Pierre

1- De CHR : La Tramblaye

Het project “La Tramblaye” vordert met kleine pasjes... Wij wachten nog steeds op groen licht van de Canadese geldschieter om de ontwerpen te financieren en het concept van het project te beginnen, maar we hebben vertrouwen in de voorzienigheid! Te volgen. Mijn missie bij de CHR is opgeschort tijdens de 2 zomermaanden want het kantoor was gesloten. Ik hervat het werk begin september.

2- Bij de zusters van Cluny : La Madeleine – het internaat

Gedurende de hele zomer zijn de ploegen blijven werken. Wij hebben moeilijkheden vastgesteld in het financieel beheer van de aannemer die wij aangeworven hebben om te bouwen : het gebeurt soms dat de ondernemers hun arbeiders niet betalen spijs de betaalde facturen van de bouwheer (hier, de zusters).

Er is geen sprake van syndicaten of andere bescherming voor de ploegbazen en de arbeiders ... vaak is de enige oplossing om hun salaris te krijgen, de staking. Een situatie die moeilijk lag voor mij, want ik had geen enkel drukingsmiddel op de ondernemers om hun arbeiders te betalen... Ik had werkelijk medelijden met deze mensen die zeer hard werken, in moeilijke werkomstandigheden om, uiteindelijk, hun loon niet te ontvangen. Deze onderbrekingen hebben de bouw van het dakgebinte en de dakbedekking vertraagd.

Maar met veel geduld, onderhandeling en aanmoediging bij de verschillende actoren van de bouw – dit wil zeggen de ploegbazen, de arbeiders en de ingenieurs van de aannemer zijn wij er in geslaagd de dakbedekking van de twee gebouwen eind juni te beëindigen om met de afwerking van de huizen te beginnen. Het probleem is dat het einde van de werken contractueel was vastgelegd voor eind juni ... en er bleef nog veel te verwezenlijken om de werken voor de huizen van de internen te beëindigen...

Ik ben voortdurend op de werf geweest om de zo belangrijke details te regelen. Want de aannemer wou het werk af hebben en wou de kwaliteit verwaarlozen... Wat niet eenvoudig is , als men iets uitlegt, men de tijd neemt om na te gaan of de persoon het begrepen heeft door hem te laten uitleggen en men later vaststelt dat hij iets heel anders gedaan heeft...

In het kort, daar ook, veel geduld en nederigheid : sommige zaken zijn in orde, andere min of meer en soms doe je alles herbeginnen... tèt chajel!

Maar het einde is in zicht, ik hoop te kunnen eindigen voor het schooljaar begint : op 18 september...

De refter : begin van de werken : 5 juli

De onderneming die geselecteerd werd voor de bouw van de refter en de *lakay* (huis) van de wachter is dezelfde als deze van de wederopbouw van de Trois-Bois-school in de "mornes" van Léogane.

In tegenstelling met de werf van de huizen voor de internen, bestaan er aannemers die goed werk leveren wat betreft het respecteren van de termijnen en werken in een klimaat van vertrouwen en goede verstandhouding.

Ik was tevreden dat dit bedrijf het best geplaatst was voor dit project, want ik kom goed overeen met Gesner Jenat, CEO van dit bedrijf. Tijdens de bespreking van het dossier, hebben wij besloten nieuwe technieken toe te passen om de kwaliteit van de werken en het niveau van de afwerking te verbeteren. Ik probeer Gesner te helpen zijn bedrijf te

ontwikkelen door hem raad te geven voor het investeren in performante werktuigen die bijdragen in kwaliteit en afwerking. De investering in een werflaser heeft er toe bijgedragen dat het nieuwe gebouw perfect aansluit bij het bestaande gebouw. Ik heb mijn ervaring kunnen delen om de ingenieurs en de ploegbazen te begeleiden in het gebruik van dit toestel. Het resultaat is bevredigend, de structuur van het gebouw is optimaal en iedereen vindt er zich in terug...

Wij hebben de kwaliteit en de hoeveelheid beton voor de vloerplaat besproken. In Haïti wordt beton vaak ter plaatse gemengd. Voor

kleine volumes werkt dat, maar voor hoeveelheden van meer dan 10 m³ beton begint het ingewikkeld te worden ... en dat put de mannen uit die dit alles in "bokits" (grote verfpot : zie P1) vervoeren. Wij hebben dus beton in de centrale besteld opdat deze

homogeen en van goede kwaliteit zou zijn en de mannen zich konden concentreren op het vlechtwerk en de bekisting waarvan de nivellering geregeld werd met de laser! En te meer dat voor 35 m³ het financieel voordeliger was voor de aannemer...

We hebben ook gewerkt op de bewapening en bijzonder op de verbindingen van de bewapening : in de hoeken van de balken en de ceinturen, de kolommen en de langsliggers, die de sleutel zijn van de anti-aardbevingconstructie.

Hier ook heeft het bedrijf de tijd genomen haar ploegbazen in te lichten en de regels tot in de details toe te passen.

In het kort, wij zijn eind augustus, de ruwbouw is af, het gebinte wordt gezet, volgende week volgt de dakbedekking en daarna de afwerking...

Blijde kinderen op werfbezoek !

Rénovation de maison de la communauté des sœurs de Anne-Marie Javouhey – Pétionville

Het huis van de gemeenschap Anne-Marie Javouhey is een oud gebouw van het koloniaal type met grote hoogtes en galerijen rondom het huis om een aangename temperatuur te hebben. Sinds enkele tijd klagen de zusters van waterinsijpeling bij elke regenbui. De zusters hadden mij gevraagd een “gepeperd” bestek voor de vernieuwing van het dak en het slaapgedeelte van de zusters te bekijken. Ik ben dan de opmetingen gaan doen om de oppervlaktes te berekenen en de zolders te inspecteren, dit om de prioriteiten vast te leggen ; inderdaad was er een grote overschrijding in verband met het beschikbare budget. Na inspectie bleek dat de oppervlaktes niet klopten en dat er afmetingen niet klopten en er werken waren die konden wachten.

Ik heb veel onderhandeld met de ingenieur opdat de werken binnen het budget zouden blijven. Maar het was dringend het ganse dak (+/- 750 m²) te herstellen om het dakgebinte te beschermen dat begon schade te lijden door de waterinsijpelingen, en zo te vermijden dat het ganse dak over enkele jaren zou vernieuwd moeten worden.

Het valse plafond van de kamers was in hout en in zeer slechte staat : wij hebben dus beslist het volledig te vernieuwen. De elektriciteitskabels waren zeer oud (blootliggende draden aan keramische isolators en kabels omwikkeld met stof en was ...), en wij hebben

van de renovatie gebruik gemaakt om de elektrische installatie te vervangen. Uiteindelijk hebben we alle dakgoten en afvoerpijpen vervangen om het huis tegen het regenweer te beschermen.

Ook dienden de schilderwerken van de muren en de luiken vernieuwd te worden.

Dit alles dient spoedig uitgevoerd daar de renovatie begon midden juli en dient afgewerkt tegen het begin van het schooljaar op 04 september!

De werken zijn uiteindelijk afgewerkt eind augustus : iedereen was tevreden!

En nog altijd toekomstige projecten!

La Madeleine : de bouw van een 3de huis voor de internen, na een observatieperiode van de bewoning in de 2 afgewerkte huizen.

Heilige Theresa van Avila, Jacmel : bouwen van een huis voor de gemeenschap van de zusters op de site van de school.

Bij ontvangst van het rapport van de grondstudie, zal ik het ontwerp kunnen beëindigen, en de structurele studie aanpassen in functie van de types van de funderingen vastgelegd door de geotechnieker ... op te volgen.

De School Sainte Rosalie, Port au Prince : sanitair voor de directie van de school.

De andere projecten (sanitaire blok, herstellen van het waterreservoir, bouw van de nieuwe keuken) zijn standby.

Het blad van de « timoun »

Wij hebben reeds veel gezegd over de “timoun” en jullie zullen al een overzicht hebben van wat hun zomer geweest is! Hieronder hun zomer in beeld :

22 juni : school-rapport.
Youpie !!!!!
Leve de vakantie !

22 juli : vertrek naar het jongerenforum, in Saintard!

2 augustus: bergtocht in Marmelade.

5 augustus : Paul, Bescherm het Paleis - zonder-zorgen vanuit de wachterstoren

En vele Franco-Haïtiaanse ontmoetingen.

De Spirituele pagina : “Wie traag gaat komt zeker toe”.

In plaats van een bijbelvers is het een tap-tap die ons het trimestriële idee geeft.

Wij verplichten ons dit voor ogen te houden als de zaken niet vlug genoeg gaan en wij de indruk hebben Don Quichotte te zijn...

Spiritueel gezien is onze zomer gekenmerkt door twee belangrijke gebeurtenissen :

Het appel van 18 juni

Wij hebben het appèl reeds enkele jaren geleden gehoord maar wij hadden de tijd niet genomen er naar te luisteren ... nu is het zover! Op 18 juni, omringd door onze Haïtiaanse broeders, hebben wij ons officieel geëngageerd in de Gemeenschap Emmanuel.

Een jaar geleden, bij de eerste communautaire dag, hadden wij allebei het gevoel thuis te zijn en deze gelofte in Haïti genomen zal voor ons een getuigenis zijn van de Christelijke broederschap die alle grenzen voorbijgaat ... en zelfs de oceanen!

Jongeren Forum

Van 20 tot 23 juli heeft de Haïtiaanse editie van het Jongerenforum 2017 plaats gehad!

Wij waren reeds enkele maanden aangesteld, met de familie Paulhiac, om het Forum voor te bereiden : 500 jongeren waren verwacht en de logistieke mogelijkheden lieten ons perplex...

D -20 voor het Forum werden de affiches verspreid. D -5 er voor hadden wij 50 inschrijvingen.

We zijn een beetje ontgoocheld op het Forum toegekomen, vermoeid van het schooljaar, maar niettemin vervuld van een eenvoudige vreugde om te gaan dienen met onze broeders en zusters van de Gemeenschap.

Ter plaatse toegekomen, hebben we ontdekt dat we met 13 per kamer zouden slapen – t.t.z. klaslokaal met “pannenkoek-matrassen” op de grond – zonder ventilator, zonder muskietennet en zonder privacy... De Heer heeft ons echt gezegend, want de verleiding om in galop weg te rennen was, dank zij Hem, zeer kortstondig. We meenden “eenvoudig maar rechtvaardig” te leven en we hebben begrepen dat dit naar onze Europese normen is... Inderdaad, zelfs eenvoudig maar rechtvaardig, leven we in groot comfort vergeleken met vele van onze broeders in de Gemeenschap. We zijn tijdens het hele Forum opgebouwd door de goede verstandhouding met de jongeren, de eenvoud, het gedeelde plezier ... dit alles in omstandigheden die voor organisatoren van hier ondenkbaar zouden zijn : voor 150 man koken met houtskool, spieren kweken door water te putten voor de spoeling van de toiletten en om zich te wassen in de “bokit” (grote verfpot die als emmer dient : zie onze mascotte op de voorpagina), sjouwen met 50 matrassen, gestapeld achterin een pick-up... Voor God is niets onmogelijk : het was een onvergetelijke ervaring ... dit Forum met een onwaarschijnlijke organisatie werd afgesloten na een nacht aanbidding, om 5 u 's morgens, met alle gemeenschapsleden – in pyjama – rond het Heilig Sacrament... Welke eenheid hebben wij niet ervaren op dat ogenblik!

Bezoek van Clotilde

Het internationale Emmanuel, dat is ook een oud-leerlinge die naar Haïti gekomen is voor een jongerenkamp en langs komt bij haar oude lerares! We hebben de vreugde gekend, kort maar intens, om Clotilde en een vriendin te ontvangen vóór hun terugkeer naar Frankrijk.

Tot slot : goede vakantie !

We starten dit nieuwe jaar met een andere blik ; wij hebben nu ijkpunten :

- We weten waar we voedsel kunnen vinden
- Hoe ons te verplaatsen
- Creools stamelen
- De vermelde prijzen in Haïtiaanse dollar maal 5 vermenigvuldigen om te weten hoeveel het kost in gourdes (dit is nog moeilijk voor Anne-Claire!)
- We weten wat van ons verwacht wordt (of we hebben toch die indruk)
- De kinderen zijn gewend aan het schoolsysteem
- We eten mamba, diri kole pwa, du fritay, grenadia en bananes pesées!
- We lusten Prestige (lokaal bier) en rhum Barbancourt...

Maar er valt nog zo veel te ontdekken in dit hartelijk land, zo veel aspecten van onze missie om te verdiepen... Bewaar ons in uw gebeden, dat we ons laten vormen door de handen van de pottenbakker!

Pierre, Anne-Claire, Elisabeth, Paul, Alix en Julie

Met de boot naar het strand van Ti Paradi, Labadie